

הריני מוכן ומצוין לקיים מצות כוס ראשון מארבע כוסות, לשם יחוד קודש
ברוך הוא הנקיינמיה על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

קידוש

ויהי ערב ויהי בוקר (בשבת מתחילין כאן)

יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם: ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה: וישבות ביום השביעי מפל מלאכתו אשר עשה: ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מפל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות:

סברי מלנו ורבנו ורבותי (בחול מתחילין כאן)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן:

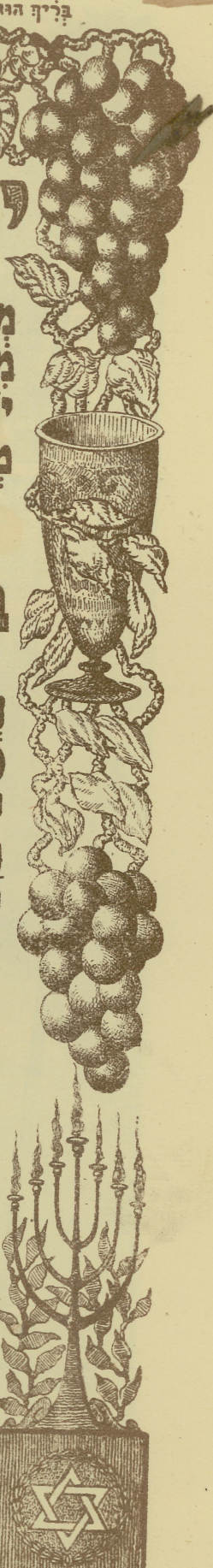
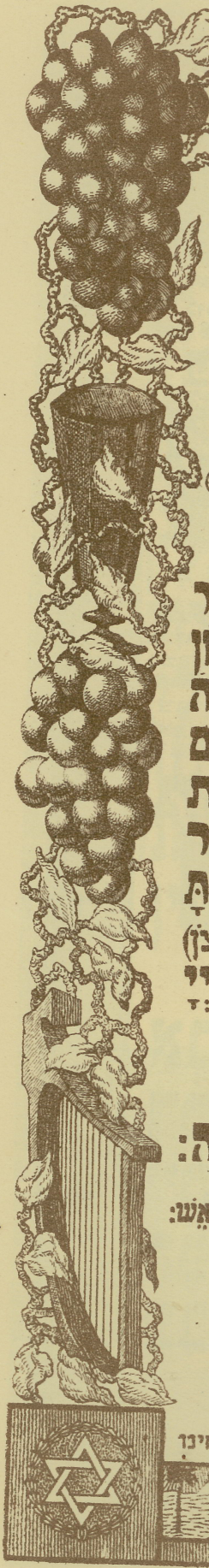
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מפל לשון וקדשנו במצותיו. ותתן לנו יי אלהנו באהבה (ושבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון (את יום השבת הזה ו) את יום חג המצות הזה. זמן חרותנו (באהבה) מקרא קדש זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קרשית מפל העמים (ושבת) ומועדי קדשך (באהבה וברצון) בשמחה ובששון הנחלתנו: ברוך אתה יי מקדש (השבת ו) ישראל והזמנים:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מאורי האש: (במוצאי שבת אומרים)

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים. בין יום השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הברכה. ואת יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת הברכה וקדשת את עמך ישראל בקדשתך: ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש:

שוחחנו

כרפס

לוקח כרפס פחות מכזית
וישבול במי מלח או בחומץ ויברך:

ברוך אתה יי

**אלהינו מלך העולם בורא פרי
הארמה:**

יהין

ויבצע מצה שניה
ויניח הציה הקטנה
במקומה
והגרולה
יצפין
לאפיקומן:

מגיד

הא לחמא

מגלין המצה ונושלין
הביצה והזרוע
מעל הקערה ומגביהין
אותה ואומרין הא לחמא
בקול רם:

**עניא די אכלו
אבהתנא בארעא דמצרים. כל
דכפין ייתי ויכול. כל דצריך
ייתי ויפסח. השתא הכא. לשנה
הבאה בארעא דישראל. השתא
עבדי. לשנה הבאה בני חורין.**